



საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ერო



მიითლიდეს?”

ერო, ხის სათლელი რკინის იარაღი, პირბრტყელი და თოხივით მოხრილი. დანიშნულებისა და სამუშაო პირის მოყვანილობის მიხედვით ცნობილია სხვადასხვა სახის ე. (ღორეო, ფეხეო, ხელეო, ცულეო, თოხეო და სხვ.). მისი სათლელი პირი თავისკენ მიითლის ნაფოტს და მთლელისკენ ისვრის, რაც თავისებურადაა ასახული ხალხ. სიტყვიერებაში „განა კაცი ერო არის, სულ თავისკენ

ნ. რეხვიაშვილი
